

## Î N C H E I E R E

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lemanos - Plus”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Lemanos – Plus ” către Inspectoratul Fiscal, mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, prin care s-a respins apelul declarat Societatea cu Răspundere Limitată „Lemanos-Plus”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2014 prin care s-a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată,

### c o n s t a t ă :

La data de 30.04.2013, reclamantul SC „Lemanos-Plus” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal principal de Stat privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 09 februarie 2013 inspectorii fiscali Șpac Lilian și Popescu Eugeniu au întocmit în privința SC „Lemanos-Plus” SRL actul de control nr. 1-611060 conform căruia se invocă neutilizarea aparatului de casă cu memorie fiscală.

Actul de control a fost întocmit în absența reprezentantului firmei SC „Lemanos-Plus” SRL cu obligarea șoferului de a semna actul, totodată a refuzat să primească careva explicații din partea șoferului cu privire la costul călătoriei și circumstanțele care sunt invocate, deoarece în actul de control careva date despre circumstanțele invocate nu sunt indicate. Drept rezultat la data de 28 februarie 2013 este întocmită Decizia nr. 823/3/10 prin care a fost sancționat reclamantul cu o amendă de 10.000 lei, decizie luată iarăși în absența SC „Lemanos-Plus” SRL.

Reclamantul invocă că actul de control și deciziile au fost întocmite în lipsa reprezentantului SC „Lemanos-Plus” SRL, încălcând prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravențional.

De asemenea, șoferul care a semnat actul de control nu era împuternicit de a semna aceste acte, iar în actul de control nu sunt indicate circumstanțele de fapt în care se presupune că a fost săvârșită contravenția și nici nu este indicat faptul că a fost eliberat bonul de casă.

Menționează că obligațiile prevăzute de art. 247 Codului fiscal, organul fiscal le-a încălcat indubitabil și vădit, deoarece nu a clarificat prompt, multilateral, exhaustiv și obiectiv circumstanțele în care s-a produs încălcarea fiscală, soluționarea lui în strictă conformitate cu legislația ci dimpotrivă au examinat toate contestațiile în lipsa SC „Lemanos-Plus” SRL.

Cere, reclamantul anularea actului de control nr. 1-611060 din 09 februarie 2013 și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 823/3/10 din 28 februarie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30.01.2014, cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Lemanos-Plus” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal principal de Stat privind anularea actelor administrative, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014, s-a respins apelul declarat SRL „Lemanos - Plus” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 ianuarie 2014.

La 29 iulie 2014 SRL „Lemanos – Plus” a declarat recurs, în termen legal, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 iunie 2014 și hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30.01.2014, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău, considerând că Curtea de Apel a aplicat eronat normele de drept material, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Recurentul indică că faptele expuse în decizia de sancționare sînt contrare celor stabilite în act, fapt care a dus la aplicarea eronată a legii materiale, și anume, a alin. (2) art. 254 al Codului Fiscal. Or, conform art. 216 alin. (6) al Codului Fiscal, în actul de control întocmit la finalizarea controlului, urmează a fi indicat obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectului impunerii, cu referire la documentele de evidență respective sau alte materiale.

Mai menționează recurentul că instanțele de fond superficial și tendențios au soluționat speța întrucât nu au reținut că, contrar prevederilor art. 216 alin. (6) al Codului Fiscal, decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, precum și actul de control, care a stat la baza emiterii acesteia, nu reflectă circumstanțele de fapt pentru care a fost sancționat intimatul și nu conțin circumstanțele obligatorii pentru încadrarea juridică a încălcării imputate contribuabilului SRL „Lemanos-Plus”, elementele constitutive ale încălcărilor fiscale sus indicate în acțiunile intimatului sunt absente.

De asemenea indică că Inspectoratul Fiscal nu a prezentat probe care să confirme încălcarea legislației fiscale de către recurent. Argumentul instanțelor de fond că în automobilul care îi aparține recurentului și care prestează servicii de taximetrie este instalat taximetru cu memorie fiscală, dar nu a fost utilizat este neîntemeiat, deoarece în actul de control și în decizia contestată nu este indicat locul și timpul efectuării controlului, dacă automobilul se afla la rută și dacă la momentul controlului șoferul în realitate îndeplinea funcțiile de prestare a serviciilor de taximetrie, adică dacă transporta pasageri.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de recurentul SC „Lemanos-Plus” SRL este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurentul SC „Lemanos-Plus” SRL în cererea de recurs că hotărârea judecătorească este ilegală, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei hotărâri, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către recurentul SC „Lemanos-Plus” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către SC „Lemanos-Plus” SRL, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas